

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/411/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513206984
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3513206984.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky R. P., bytom Y. F. XXX, v konaní zastúpenej Mgr. Ivanom Petkovom, advokátom, so sídlom Bratislava, Na vršku 12 proti odporcovi L. P., bytom Y. F. XX, v konaní zastúpenému A3 advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom Trenčín, Horný Šianec 232 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/265/2013-128 zo dňa 16.04.2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorá sa domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p., ktorým by súd zakázal odporcovi vstup do nehnuteľností zapísaných na LV č. 426, nachádzajúcich sa v k.ú. Y. F., vedenom Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, odbor katastrálny, a to do rodinného domu súp. č. 105, postaveného na pozemku CKN parcela č. 4173/2, na pozemky CKN parcela č. 195/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 126 m², CKN parcela č. 196/1 záhrady o výmere 528 m², CKN parcela 197/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1241 m², CKN parcela 4173/1 orná pôda o výmere 3562 m², CKN parcela 4173/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 387 m², CKN parcela 4173/3 ostatné plochy o výmere 813 m², CKN parcela 4174/1 orná pôda o výmere 424 m², CKN parcela 4174/2 orná pôda o výmere 188 m², CKN parcela 4176 orná pôda o výmere 1089 m². Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 74 ods. 1, § 75 ods. 2, 5 a § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. s tým, že z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka a odporca sú vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu súp. č. 105 a príľahlých pozemkov, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo manželstvo je zrušené a odporca sa v uvedenom rodinnom dome nezdržuje. Odporca za použitia násilia mienil vniknúť do rodinného domu, čo je podľa súdu síce možným dôvodom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal odporcovi vstupovať dočasne do rodinného domu, nie je to však jediná podmienka na jeho vydanie. Navrhovateľka sa vo svojom návrhu nevysporiadala s otázkou, v akom právnom vzťahu má súd posudzovať nariadenie predbežného opatrenia v súvislosti s návrhom vo veci samej, kde sa domáha vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že predbežné opatrenie by nesledovalo cieľ, ktorému sa má poskytnúť právna ochrana. Vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd skúma majetkové práva, a teda predbežným opatrením by sa mali riešiť najmä otázky nakladania s vecami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nie riešiť iné základné ľudské práva a slobody zaručené Ústavou SR a medzinárodnými dohovormi. Okrem toho navrhovateľka v konaní nežiada vyporiadať hnutelné veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov a nežiadal to ani odporca, teda nebolo ani možné posúdiť v akom rozsahu a v akej hodnote sú hnutelné veci patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva a v akom rozsahu s nimi účastníci konania nakladajú. Obmedzovať vlastníckovi nehnuteľnosti vstúpiť do vlastnej nehnuteľnosti je značným zásahom do je vlastníckych práv a obmedziť vlastníka v užívaní spoločnej domovej nehnuteľnosti, vrátane zariadenia a vybavenia rodinného domu, je v tomto prípade možné iba vo výnimočných prípadoch,

na čo sa vŕha iná zákonná úprava ako je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Obava, že odporca bude poškodzovať spoločný majetok nachádzajúci sa v rodinnom dome, je len v iluzórnej rovine, keď za súčasného stavu je v záujme odporcu, aby sa nezmenšoval tento majetok, keď z vyjadrenia oboch účastníkov konania vyplýva, že tento majetok má pripadnúť navrhovateľke a odporca žiada finančné vyrovnanie. Súd preto mal za to, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný a v celom rozsahu ho zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Podľa nej je zrejmé, že súd prvého stupňa pri posudzovaní jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia aplikoval § 75 ods. 2 O.s.p.. V uznesení sa ani len nezmieňuje o tom, či ide o návrh na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej podľa § 74 a nasl. O.s.p. alebo v už začatom konaní vo veci samej podľa § 102 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Podľa výpočtu právnych noriem uvedeného v uznesení, ktoré súd prvého stupňa na vec aplikoval, i podľa samotného obsahu odôvodnenia je nespochybniteľné, že súd o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného v už začatom konaní vo veci samej rozhodoval nesprávne aplikujúc výlučne zákonné ustanovenia O.s.p., ktoré sa týkajú návrhu na nariadenie i samotné nariadovanie predbežných opatrení ešte pred začatím konania vo veci samej. V posudzovanom prípade bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný v už začatom konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to k jeho spisovej značke. Pokiaľ ide o predpoklady nariadenia predbežného opatrenia v už začatom konaní, sú pre súd i účastníkov rozhodujúce len tie, ktoré sú uvedené v § 102 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Ak súd zistí z vykonaného dokazovania potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov je povinný neodkladne nariadiť predbežné opatrenie. Žiadne iné predpoklady, než „potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov“ pre nariadenie predbežného opatrenia nie je potrebné a ani možné skúmať. Navrhovateľka podala svoj návrh práve v zúfalej situácii, kedy polícia na čas 48 hodín zakázala odporcovi vstup do nehnuteľností patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s odkazom na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ešte v tejto lehote. Uvedenému predchádzali opakované provokácie zo strany odporcu i násilné správanie voči navrhovateľke nielen ale najmä v dotknutej nehnuteľnosti, ktoré boli dôvodom strachu nielen o majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vlastný majetok ale i fyzické a psychické zdravie. Okrem iného navrhovateľka súdu preukázala, že práve v priamej v súvislosti so spormi účastníkov týkajúcich sa majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyvstala nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Ak by súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia v už začatom konaní aplikoval na prípad správnu právnu normu (§ 102 ods. 1 OSP), nemohol by rozhodnúť inak, než návrhu vyhovieť. Súd prvého stupňa dokonca v časti odôvodnenia svojho uznesenia zavádza, keď tvrdí, že navrhovateľkou navrhované predbežné opatrenie sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia. Navrhovateľka naopak vo svojom návrhu tvrdí, že sú obidva predpoklady nariadenia predbežného opatrenia splnené, ako potreba dočasnej potreby úpravy pomerov účastníkov konania, tak aj obava z ohrozenia výkonu rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľka zdôrazňuje, že je povinná návrh substancovať len pokiaľ ide o vymedzenie skutkových okolností tak, aby tieto boli nezameniteľné a právne posúdenie (povinnosť nájsť a aplikovať právo) prináleží výsostne súdu. Ak sa aj navrhovateľka domnievala, že na prípad je aplikovateľné ust. § 75 ods. 2 O.s.p., táto skutočnosť nezabavuje súd povinnosti správne nájsť a aplikovať právo. Uvedené platí rovnako aj pre časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, podľa ktorého súd prvého stupňa návrhu vytyka, že navrhovateľka sa nevysporiadala s otázkou, v akom právnom vzťahu má súd posudzovať nariadenie predbežného opatrenia v súvislosti s návrhom vo veci samej, kde sa domáha vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Toto by navyše malo relevanciu len vtedy, ak by § 102 ods. 1 prvá veta O.s.p. výslovne tento predpoklad nariadenia predbežného opatrenia a síce „nejaký právny vzťah k návrhu vo veci samej“ popri potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov upravoval. Navrhovateľka považuje za nedostatočne odôvodnené napadnuté uznesenie aj v časti, kde súd uvádza, že obava, že odporca bude poškodzovať spoločný majetok nachádzajúci sa v rodinnom dome, je len v iluzórnej rovine. Uvedený záver je tu daný bez ďalšieho, najmä bez priameho previazania na hodnotenie dôkazov. Najmä je tiež v priamom rozpore so zistením súdu, že odporca násilne vnikol do nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Ak je preukázané, že odporca násilne prekonal zabezpečovacie zariadenia na vstupnej bráne do spoločnej nehnuteľnosti, bránu niekoľkokrát opakovane vyvalil z pántov, demontoval a odviezol príslušenstvo spoločnej nehnuteľnosti i jej súčasti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré sú spolu s vecou hlavnou predmetom vysporiadania v konaní vo veci samej (napr. plynový kotol, vstavané elektrické spotrebiče a ďalšie), je ťažko prijateľný záver súdu prvého stupňa, že toto reálne a preukázateľné poškodzovanie vysporiadavaného majetku, o ktorom sa už koná, je len „ilúzia“. Z

dôvodu absolútneho nedostatku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia ako aj absencie právnej argumentácie v rozhodnutí prvostupňového súdu v podstatných otázkach máme za to, že postupom prvostupňového súdu došlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom. Navrhovateľka v tomto odvolaní tiež namieta nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia aj z dôvodu, že napadnuté uznesenie postráda prehľadné uvedenie navrhnutých dôkazov, následné uvedenie, ktoré z navrhnutých dôkazov boli vykonané, a najmä ktoré z týchto dôkazov vykonané neboli a z akého dôvodu. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhovateľka žiada odvolací súd, aby po preskúmaní tohto odvolania napadnuté uznesenie prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spočíva na správnych dôvodoch, odvolací súd sa v plnom rozsahu s jeho odôvodnením stotožňuje a preto je toto uznesenie potrebné v celom rozsahu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdiť.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa nasledovné:

V prvom rade je potrebné uviesť, že právne posúdenie návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia podľa ustanovení § 74 ods. 1, § 75 ods. 2, 5 a § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. a ich uvedenie v odôvodnení napadnutého uznesenia bolo úplne správne. Hoci sa v danom prípade jedná bezpochyby o návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný v už prebiehajúcim súdnom konaní podľa § 102 ods. 1 O.s.p., aj tieto návrhy, resp. samotné predbežné opatrenia musia spĺňať podmienky stanovené Občianskym súdnym poriadkom v ustanoveniach § 74 až § 77 O.s.p. pre predbežné opatrenia nariadené pred začatím konania. Ustanovenia § 102 O.s.p. predbežné opatrenia bližšie nijako neupravujú a preto sa tieto nevyhnutne musia spravovať ustanoveniami § 74 až § 77 O.s.p..

Rovnako je správny poukaz súdu prvého stupňa na nedostatok vzťahu medzi predbežným opatrením, ktoré navrhovateľka žiada vydať a konaním, v ktorom toto žiada. Hoci to ustanovenia Občianskeho súdneho poplatku explicitne nestanovujú, súdna prax za jednu zo základných podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia označila vzťah medzi predbežným opatrením a konaním vo veci samej. To znamená, že predbežné opatrenie musí mať istý vzťah k nároku, o ktorom sa jedná alebo bude jednáť v základnom konaní a ktorému sa má cestou predbežného opatrenia poskytnúť ochrana. Tento vzťah navrhovateľka vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemusí tvrdiť, ale musí byť daný. V predmetnej veci uvedená podmienka, ako na to správne poukázal súd prvého stupňa, splnená nebola. Navrhovateľka v konaní o majetkovom práve /vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov/ žiadala nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. zakázal odporcovi vstup do spoločnej nehnuteľnosti na základe obavy o svoju bezpečnosť a psychické a fyzické zdravie. Účelom takéhoto predbežného opatrenia je poskytnúť ochranu právu fyzickej osoby na zdravie a život a nie ochranu jej majetkovým právam. V tomto zmysle bol potom návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia nedôvodný. Okrem toho z obsahu spisu nie je ani osvedčené podozrenie z násilného správania sa odporcu voči navrhovateľke, ktoré by u nej mohlo vyvolať dôvodné obavy o jej bezpečnosť, zdravie alebo život. Navrhovateľkou popisované rozpory medzi ňou a odporcom vyplývajú najmä z nemožnosti dohodnúť sa na užívaní, prípadne vyporiadaní majetku patriaceho do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Násilné správanie odporcu, psychického, či fyzického charakteru, smerujúce proti navrhovateľke však osvedčené nebolo a súd zaň nemôže považovať ani prekonanie fyzických prekážok, ktoré bránia odporcovi vo vstupe do spoločnej nehnuteľnosti.

V neposlednom rade odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého nie je dôvodom pre nariadenie navrhovateľkou žiadaného predbežného opatrenia ani obava o ohrozenie výkonu súdneho rozhodnutia. Správanie odporcu, ktorý podľa navrhovateľky disponuje s huteľnými vecami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemôže zakladať obavu z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia v predmetnej právnej veci, keď predmetom tohto konania a teda aj budúceho súdneho rozhodnutia sú len spoločné nehnuteľnosti účastníkov. Dôvodom nemôže byť ani navrhovateľkou tvrdené poškodzovanie spoločných nehnuteľností odporcom, pretože ako na to poukázal súd prvého stupňa, účastníci sa nateraz zhodujú na tom, že tieto spoločné nehnuteľnosti majú pri vyporiadaní pripadnúť do výlučného vlastníctva navrhovateľky za finančné vyrovnanie pre odporcu.

Výkon súdneho rozhodnutia o prikázaní týchto nehnuteľností do výlučného vlastníctva navrhovateľky nemôže byť ohrozený tým, že odporca tieto nehnuteľnosti teraz poškodzuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .